

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
LECTORIUM ROSICRUCIANUM

ÚVOD DO UNIVERZÁLNEHO UČENIA

List č. 7

NIEKTORÉ KONZEKVENCIE A ENDURA

Telesná stránka premeny

Teória a prax

Význam výživy

Vegetariánstvo

Žiadne drogy

Len vonkajšia konzekvencia nestačí

Ako silno sme žití

Kozmické následky

Prekliatie eónov

Endura

Gnóza ako pomocná sila

Medzinárodná škola Zlatého Kríža s Ružou
Lectorium Rosicrucianum
Křesomyslova 599/8
140 00 Praha 4
www.rosicrucianum.org
lectorium@rosicrucianum.org

copyright © 2020 Lectorium Rosicrucianum

NIEKTORÉ KONZEKVENCIE A ENDURA

Počas čítania posledného listu ste poznali, aký význam má pre spásu mikrokozmu štvornásobná osobnosť. Všetky orgány – a predovšetkým krv – nemajú vykonávať iba biologické funkcie, ktoré umožňujú život v pozemskom svete, ale vykazujú tiež skryté schopnosti, ktoré za určitých podmienok dovoľia pozemskému človeku poznať nutnosť obnovenia pravého človeka. Umožňujú mu poznať cestu, ktorá k tomu vedie, a začať plniť túto životnú úlohu a uskutočniť ju.

Telesná stránka premeny

S touto zásadnou premenou sú teda spojené tiež telesné procesy v osobnosti. Každé poznanie a každý krok k uskutočneniu tohto poznania spôsobuje v osobnosti zmenu, ku ktorej dochádza vďaka skrytej činnosti vnútorných orgánov. Tým sa premieňa aurický oheň a mikrokozmos sa stáva citlivejším pre prijímanie síl, ktoré nakoniec vedú ku vzkrieseniu novej duše a k zjaveniu osobnosti, ktorá tejto duši zodpovedá. Nám známa štvornásobná osobnosť s pozemskou dušou nezažije žiadne zduchovenie, žiadne nové stvorenie, žiadne vzkriesenie v božskom svete. To nie je možné. „Telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo, to jest duchovný svet.“

Ak nám teda Evanjelium dvetisíc rokov hovorí, že človek bude zrodený z „vody a Ducha“, tak sa tým nemyslí znovuzrodenie osobnosti s vedomím ja, ale znovuzrodenie pôvodného, dokonalého človeka, mikrokozmu s jeho aurickým ohňom a jeho nebeskou osobnosťou. Úlohou pozemskej osobnosti je touto zásadnou premenou začať, a tak pripraviť všetky cesty pre obnovu mikrokozmu. Napriek tomu, že sme silne ovplyvňovaní vyšším ja, sme na túto úlohu pripravení vďaka pôsobeniu veľkých božích snáh o záchranu ľudstva. Pokiaľ túto úlohu rozpoznáte a dokážete ju prijať, je vytvorená dostačujúca základňa na to, aby bolo možné hovoriť o niektorých základných konzekvenciách.

Teória a prax

V dialektickom živote sa teória a prax, poznanie a uskutočnenie, vždy rozchádzajú. To je jeden zo znakov pozemského života. Na ceste, ktorá vedie k prapôvodu, tento rozdiel nesmie a nemôže existovať. Preto ide v Kríži s Ružou nielen o poznanie, ale predovšetkým o uskutočnenie. Samotné poznanie neoslobodzuje. Poznanie môže byť vždy len prvým krokom. Poznanie, ktoré je premenené v čin a novú životnú skutočnosť, a nové jednanie, ktoré znova povzbudzuje proces poznania – to je cesta. Tým, že svoj myšlienkový a citový život odvrátíme od tohto sveta a venujeme ho tomu Druhému v nás, je umožnený základný obrat a neutralizácia pozemskej prirodzenosti. Na tento jediný cieľ zostávame nasmerovaní. Na tomto pozadí vidíme všetko svoje jednanie a chovanie. Vo vnútornom stíšení ustupuje osobnosť do pozadia a vytvára priestor pre cirkuláciu nových síl. Základňou a predpokladom pre tento proces obnovy sú niektoré zásadné zmeny nášho spôsobu života.

Význam výživy

Tieto zmeny sa týkajú v prvom rade našej výživy. Stav krvi spoluurčuje látková strava a sily, ktoré sú v nej obsiahnuté. Pôsobenie stravy je ďalekosiahle. Charakter stravy ovplyvňuje naše myslenie a cítenie a tým tiež možnosť zamerať sa na cieľ oslobodenia duše. Všetko, čo ovplyvňuje krv, ovplyvňuje celého človeka. To je základný životný zákon. „Krv, to je duša.“

Príroda nás nemôže oslobodiť od prírody. Do božskej prírody sa nemôžeme prejesť ani dostať cez pôst. Avšak v prírode zrodené telo ako nástroj slúžiaci ceste je nutné udržiavať použiteľné tým, že z potravín tejto prírody volíme najmenšie zlo.

Vegetariánstvo

To predovšetkým znamená vylúčiť zo stravy zvieracie mäso. Požívanie zvieracieho mäsa vytvára karmu. Zvieracie telo a krv obsahujú okrem éterických síl tiež astrálne sily alebo sily žiadostivosti. Posudzované z vyššieho hľadiska sú to astrálne sily, ktoré nás pútajú k zemi.

Zvieratá sú vedené skupinovým duchom. Je to kolektívne vedomie každého jednotlivého zvieracieho druhu, ktoré je v pozadí všetkých životných prejavov nejakého zvierat'a. Zviera, ktoré je vedené na porážku, zažíva všetky hrôzy znásilňovaného tvora. Prejavuje sa v ňom strach, pomsta a odpor skupinového ducha a tie žienú zodpovedajúce sily do každej bunky tela a do každej kvapky krvi. Týmito silami sa potom človek živí, udržiava nimi tkanivá a bunky svojho tela, ktoré sa raz má predsa stať chrámom Ducha. Preto je vegetariánska strava pre každého človeka, ktorý chce ísť cestou, samozrejmosťou.

Okrem vegetariánstva nedáva duchovná škola pre stravovanie žiadne všeobecne záväzné pravidlá. Naopak, strava musí byť vždy zostavovaná individuálne. Niektorý človek potrebuje bielkovín alebo cukrov, tukov alebo minerálov viac ako iný. Všeobecne by mala strava pozostávať z ovocia, zeleniny, ďalších jedlých rastlín, rôznych bylín a korenín a produktov živých zvierat, ktoré sa živia rastlinami. Extrémne formy vegetariánstva, ako napríklad výhradne surová strava, sú pre žiaka duchovnej školy problematické, pretože môžu napríklad vyvolať mimoriadne senzitivné stavy.

Žiadne drogy

Okrem toho sa žiak zrieka alkoholu, nikotínu a všetkých narkotík a omamných látok.

Alkohol zahmlieva myslenie. Aj malé množstvo má silný vplyv na mozog s epifýzou a hypofýzou. Schopnosť myslenia je tým obmedzená a vedomie ochromené. Alkohol robí človeka prístupným voči negatívnym vplyvom a silám.

Nikotín urýchľuje degeneráciu éterického tela. Škodí dýchaciemu systému, srdcu a nervom, a znemožňuje nám prijímať vyššie étery, ktoré sú potrebné na ceste.

Narkotiká a omamné látky pôsobia rovnako ako alkohol a nikotín, ale okrem toho majú ešte niektoré špecifické účinky. Pôsobenie omamných látok je všeobecne známe. V žiadnom prípade ale nemôže byť ich prostredníctvom zažívaný božský svet alebo vlastné ja.

Ešte je potrebné zmieniť sa tiež o syntetických látkach v potravinách a v liečivách kvôli ich škodlivému vplyvu. Tieto látky urýchľujú degeneráciu éterického tela, ktoré tak postupne stráca svoju individuálnu, s osobnosťou zladenú vibráciu a tým i živosť. Tak vzniká najhlbší stav zhmotnenia tela.

Žiak nebude tiež nosiť ani žiadne kožušiny. Zvieracia srst' a ľudské vlasy vytvárajú pole magnetického žiarenia so schopnosťou vyžarovať a priťahovať. Ak je kožušina dobre preparovaná, uchováva si určité vlastnosti aj keď je zviera už mŕtve. Pokiaľ sa teda niekto halí do zvieracej kože, nevyhnutne zakúša vplyv žiarenia tohto zvieracieho poľa.

Uspokojíme sa tu s týmto prehľadom, pretože celá téma je príliš mnohostranná, aby sme ju mohli na tomto mieste úplne prebrať.

Len vonkajšia konzekvencia nestačí

Všetky uvedené konzekvencie sú však samé o sebe bezcenné. Oslobodzujúci zmysel majú len v súvislosti s vydaním sa na cestu. Samé o sebe nestačia k tomu, aby spôsobili oslobodenie od

hmoty. Ani vegetariánstvo ako maskované náboženstvo nie je oslobodzujúce. Aj keď sa na tomto základe dostaví určité ozdravenie tela, z hľadiska božskej prírody zostávame nemocní tak dlho, dokiaľ sa neuskutoční prebudenie pôvodného vedomia, znovuzrodenie pôvodného človeka. Toto musíme celkom jasne poznať, aby sme videli márnosť nových životných cieľov, o ktoré sa na tomto svete usiluje. Rozumovo citový spôsob života a rešpektovanie humánnych zásad je síce samozrejmosťou, ale ako cieľ sú v dialektickom svete vzhľadom k zákonu protikladov vždy len ilúziou.

Ide o to, aby sme prenikli k jadrú pravdy. V dialektike sa deje všetko špekulatívne a experimentálne, tzn. že človek nikdy vopred nevie, aké to bude mať následky. Človek verí, že konečne dosiahol cieľ, ale v podstate vymenil iba jedno zlo za druhé a ďalej zostáva v zajatí dialektiky. Pre žiaka duchovnej školy je jediným hlavným cieľom prebudenie nového duševného človeka. Základom k tomu je obetovanie ja a odovzdanie sa božskej prírode. Iba na tomto základe je možné vyvodiť nevyhnutné dôsledky. Vnútoraná túžba v nás, clivota po domove vzniknutá z praspomienky, dá vzniknúť túžbe po spáse, a tým pritiahne do mikrokozmickeho systému také množstvo gnostických svetelných síl, že sa uvedené konzekvencie stanú samozrejmosťou. Potom už neexistuje žiadny nátlak kvôli tomu, že musíme uskutočniť niečo, čo sa ešte prieči nášmu stavu krvi. To všetko samozrejme potrebuje svoj čas. Preto tiež nie sú uvedené konzekvencie požadované hneď pri vstupe do školy, ale až po určitej dobe prípravy.

Ako silno sme žití

V predchádzajúcich listoch sme vám vysvetlili, že sme len smrteľnou časťou mikrokozmu a že ani dnešný mikrokozmos už nie je plne v súlade s božskou prírodou. Je určovaný nesevätými silami, my sme ich výtvorom a sme nimi tiež žití. Všetky naše aktivity ako osobnosti, naše myslenie, túženie, cítenie a jednanie vznikajú z impulzov, ktoré na nás pôsobia z takzvaného vyššieho ja. Prijatím karmy nespočetných inkarnácií sa vyššie ja stalo takým mocným a smerodajným, že sa stalo svojim priťahujúcim a odpudzujúcim pôsobením kontrolnou inštanciou – prepúšťa z makrokozmu len tie sily, ktoré zodpovedajú stavu bytia mikrokozmu a osobnosti. Preto sme ako osobnosť odsúdení k určitým vlastnostiam, kvôli ktorým možno trpíme. Túto bolesť pozná každý hľadajúci človek. Naše vyššie ja nás diriguje, sme jeho obeťou. Tento stav je udržiavaný vzájomným pôsobením medzi vyšším a nižším ja. Ohniskom týchto vzájomných vplyvom je z prírody zrodená osobnosť so svojim egocentrickým vedomím. Ja žije v blude, že je pravým ľudským stvorením a nepripustí, aby sa okrem neho uplatnilo niečo iného.

Ak sa má hovoriť o rozvoji pravého ľudského bytia, potom tomuto žiaru sebaapresadzovania, sebastrednosti, už nesmie byť dodávaná žiadna výživa. Takto je treba tiež chápať pravdu Evanjelia, slová, ktoré hovorí Ján pri pohľade na Ježiša – nového človeka: „On musí rásť, ja sa musím zmenšovať.“ A slová Krista: „Kto chce svoj život stratiť pre mňa, ten ho – pôvodný život – zachová.“ Ak dokážeme takto rozpoznať svoje od Boha oddelené vedomie ja, potom začneme tak ako Ján celkom vedome svoju cestu púšťou. Poznáme bezcennosť mnohotvárneho snaženia a pôsobenia sveta. Svet sa nám stane púšťou. Touto púšťou vedie cesta do „zasľúbenej zeme“. Iná cesta neexistuje.

Kozmické následky

Dovoľte teraz, aby sme sa ešte zmienili o kozmických následkoch nášho sebaapresadzujúceho života.

Každý mikrokozmos je obklopený poľom žiarenia. Polia žiarení všetkých mikrokozmov tvoria spoločne jediný žiariaci oblak, ktorý obklopuje celú zemeguľu. Tento mrak kolektívneho

žiarenia je nabitý výsledkami ľudských dejín, nespočetnými klamnými ideami a všetkým chaosom karmickej záťaže ľudských svetových období. Ako dole, tak hore – ako hore, tak dole: mikrokozmos a makrokozmos sa nachádzajú vo vzájomnom vzťahu. Tu sa stretávame s prastarou hermetickou múdrosťou. Tak ako žijú vo vzájomnej závislosti aurická bytosť a osobnosť, tak existuje aj obojstranná závislosť medzi mrakom kolektívneho žiarenia a mikrokozmi. Ľudstvom vyvolané impulzy a sily sú týmto mrakom v koncentrovanej forme vyžarované späť a ľudia na ne odpovedajú zosilnenou reakciou a novými akciami. To všetko sa deje v malom cez náš sebakresadzujúci sa život vrátane jeho predstáv, myšlienok, žiadostí, obáv, súcitenia a chcenia. Deje sa to ale i vo veľkom, napríklad hromadne prednášanými a opakovanými modlitbami, ktoré sú úplne zamerané na sebakresadzujúci sa život na tomto i na onom svete. A to sa nedeje len vďaka divokému entuziazmu ľudí pri rôznych masových akciách, všetko je ešte posilňované dennými, neustále opakovanými sugesciami masmédií v televízii, rozhlase, v novinách a na internete. Vibrácie, ktoré sú týmto spôsobom vyžarované do atmosféry, sa spájajú v kolektívnom silovom mraku do obrovských silových koncentrácií. Tieto koncentrácie môžu zosilniť natoľko, že nadobudnú vedomie a inteligenciu a stanú sa bytosťou svojho druhu. Tieto skutočnosti popisujú sväté písma všetkých dôb; označujú tieto nesyváté sily napríklad ako eóny, archonti, „kniežatá a mocnosti pod nebom“ a „vládcovia tohto sveta“.

Tak svojimi sebakresadzujúcimi životnými predstavami a svojim sebakresadzujúcim túžením, myslením, chcením a jednaním udržiavame všetok pozemsko-dialektický život. Vyžívujeme tým eóny, ktoré ovládajú nás i našich blízkych. Sebakresadzujúci život v tejto prírode vždy vytvára karmu, vždy vrší vinu, a to ako individuálnu, tak aj kolektívnu. Sebakresadzovanie má vo všetkých životných oblastiach tisíce rôznych prejavov. Ja vyrušované zo svojej činnosti hľadá neustále novú základňu pre svoju existenciu. Hľadá ju v kultúre, vo vede, v najrôznejších náboženských smeroch a sektárskych skupinách, v dobre, v humanite, v spojení s prírodou i v okultných a ezoterických cvičeniach. Rozpätie tohto hľadania neustále novej základne je tak rozmanité, ako sám život.

Prekliatie eónov

Takto sami vytvárame prekliatie eónov. Sebakresadzovaním produkujeme neviditeľné inteligencie, ktoré riadia tento dialektický svet. Aby sa udržali, tak sa ako každý výtvar obracajú na svojich stvoriteľov a my nemáme najmenší dôvod si na toto zajatie a vykorisťovanie sťažovať. My všetci sa priamo podieľame na udržiavaní svojho zajatia a zajatia svojich blízkych. Až keď sa vďaka mnohým skúsenostiam, ktoré sa nahromadili v našom mikrokozme, staneme cudzincami v tomto svete, až potom, keď začíname poznávať klamnú predstavu a ilúziu o raji na zemi, až potom dostaneme tiež možnosť urobiť to, čo je nevyhnutne nutné pre oslobodenie nášho mikrokozmu.

Endura

Čo je „nevyhnutne nutné“? Je to čin, ktorým vedome unikneme zo zovretia mocností temnoty, pána tohto sveta tým, že zastavíme svoje egocentrické aktivity. Nemôžeme to urobiť mystickou exaltáciou ani sentimentálnym dojatím, či intelektuálnymi myšlienkovými konštrukciami, ale iba jasným poznaním, že náš egocentrický spôsob života je kotvou, ktorá pripútava náš mikrokozmos k tomuto svetu.

Takéto prerušenie našich egocentrických aktivít označujeme ako enduru. Je to proces, ktorý apoštol Pavol nazýva „denným umieraním“. Tento proces je spustený zásadným obratom,

obrátением sa ku Gnóze. Ak začneme s procesom endury, potom sa v našej mikrokozmickej bytosti postupne vyvinie a znova zrodí ten Druhý, úplne iný človek.

Na tomto mieste možno poukážete na ťažkosti, ktoré by vám mohlo uplatňovanie endury spôsobiť. My vás ale uistujeme, že do svojho mikrokozmu pritiahnete silu, ktorá vám umožní viesť úplne iný život, bez toho, aby ste ani v najmenšom nezanedbávali svoje povinnosti, ktoré vám ukladá váš osud a vaša existencia v tomto pozemskom životnom poli.

V túžbe po naplnení endury a svätých požiadaviek je možné použiť mnoho metód, avšak bez najmenšieho úspechu. To sa nezmení, pokiaľ ja chce násilím alebo cvičením potlačiť či rozpustiť samé seba.

Gnóza ako pomocná sila

Preto k ľudstvu prichádza Gnóza, pôvodné pránické svetlo, aby – pokiaľ je to úprimným priáním človeka vychádzajúcim zo skúseností a poznania – uskutočnilo nemožné. Nie je to ja, ktoré musí uskutočniť enduru, nie je to ja, ktoré v nej musí vyniknúť, ale Gnóza, alebo formulované mysticko-kresťansky: „Kristus v nás“. Je to sila „bez ktorej nemôžeme nič urobiť“, sila, ktorá od nás vyžaduje: „Predaj všetko, čo máš a nasleduj ma.“ Ak prijmete tento proces endury, ak nasledujete túto silu, potom začínate čistiť svoj mikrokozmos a zároveň prispievate k čisteniu makrokozmu. Potom oslabujete nesväté vplyvy eónov, ktoré sú vyžarované na všetkých ľuďoch. Iba procesom endury môžeme naozaj odpustiť svojim blízkym a skutočne im pomôcť.